

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an	160 Lei		Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei
Pe jumătate de an	80 „		
Pe un pătrar de an	40 „		
Un număr	3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an	260 Lei.		

Nr. 4595. Pl. ex 1926.

Prea On. Oficii protopresbiterale, On. Oficii parohiale și evlavioșilor creștini.

Cu finea anului curent 1926 expiră periodul de trei ani pentru care au fost alese, la începutul anului 1924, corporațiunile parohiale din eparhia noastră, și așa reconstituirea lor urmează să se facă în temeiul legii noi de organizare, cu observarea dispozițiilor din art. 8—11 din lege și art. 36—58 din Statut, și anume — potrivit art. 178 din Statutul pentru organizarea bisericii ort. rom. — în așa fel, ca mandatele lor să espire deodată cu mandatele corporațiunilor parohiale din celelalte părți ale țării.

Drept aceea dispunem următoarele:

1. Art. 9 din Legea de organizare prevede constituirea corporațiunilor bisericești pe un timp de 6 ani. — Ciclul acesta s'a început pentru biserica întreagă cu 1 Ianuarie 1926 și în celelalte provincii, cari nu erau organizate pe bază autonomă, s'a și înactivat această dispoziție a legii.

În Mitropolia noastră însă, până acum, a fost în vigoare Statutul organic șagunian și noi am funcționat pe baza acestuia. Astfel mandatele tuturor corporațiunilor bisericești din eparhia noastră încetează la 31 Decembrie 1926 și așa reconstituirea lor se va face, de astădată, numai pe restul periodului: dela 1 Ianuarie 1927 până la 31 Decembrie 1931, adică pe cinci ani.

2. În fiecare parohie — în baza legii celei noi pentru organizarea bisericii — are să se aleagă un consiliu parohial (în locul fostului comitet parohial) și o epitropie parohială, și unde s'ar ivi necesitatea, se pot alege și comitete parohiale speciale, conf. art. 52—54 din Statut.

a) Consiliul parohial, în conformitate cu dispozițiunile art. 44 și 45 din Statut, lucrează sub președinția parohului purtător al Oficiului parohial și se compune în parohiile până la 1000 suflete din 10, până la 1500 suflete din 15, până la 2000 din 20, până la 2500 din 25 și de aici în sus din 30 membri aleși. — Deci președintele nu se mai alege, ca și până acum, ci parohul purtător al Oficiului parohial este președinte de drept al consiliului.

Tatăl și fiul, frații, socrul și ginerele nu pot fi împreună membri ai consiliului.

Preoții din parohie și primul cântăreț sunt membri de drept ai consiliului parohial, cu vot decisiv. Asemenea și epitropii, aceștia însă numai cu vot consultativ.

b) Epitropia parohială, conform art. 55 și 55 din Statut, se compune din 3 membri, iar la biserici cu averi parohiale mai mari numărul lor va putea fi de 5.

Epitropii se aleg dintre cei mai merițoși credincioși ai parohiei și se aprobă de protopopul tractual. — După alegere depun jurământul înaintea parohului și a consiliului parohial.

Și până când se va întocmi regulamentul special prevăzut în art. 58 din Statut, se enunță, că epitropii nu pot fi înrudiți între sine până la al VI grad de sânge și al IV grad de cuscrenie.

b) În ceea ce privește comitetele parohiale (amintite în art. 52 din Statut), alegerea lor nu este înomis necesară și numărul membrilor lor este nelimitat. — Se vor putea alege deci bărbați merițoși, pentru biserică și femei fruntașe și cu reputație bună. — La construirea acestor corporațiuni se va proceda cu deosebită atențiune și numai dacă și unde s'ar ivi necesitatea, evitându-se orice proceduri, cari ar atinge susceptibilități.

3. Cu finea lui Decembrie 1926, epitropia parohială va încheia jurnalul de zi, va scontra cassa, va întocmi rațiociniul anual despre venitele și cheltuielile bisericești, școlare și fundamentale pe a. 1926, precum și bugetul (preliminarul) pe a. 1927, pe cari le va prezenta comitetului parohial.

4. Încă în luna Decembrie a. c., Oficiile parohiale vor pregăti listele membrilor adunării parohiale pe a. 1927. Aceste liste se vor pertracta și rectifica în ședința comitetelor parohiale și provăzute fiind cu clauzula cuvenită din partea acestora, se publică în sf. biserică cu ocaziunea convocării adunării parohiale

5. Comitetele parohiale vor compune, fără amânare, rapoartele generale despre averea mișcătoare și nemișcătoare a bisericii, școlii și fundațiilor și vor înainta adunării parohiale (vechiul sinod parohial) spre decizie; rațiociniul pe a. 1926 cu toate documentele de cassă, bugetul pe a. 1927 și lista membrilor pe a. 1927.

6. În luna Ianuarie 1927 parohul va convoca adunarea parohială (vechiul sinod parohial).

Adunările parohiale vor stabili mai întâi lista membrilor adunării parohiale, apoi vor cenzura și eventual vor aproba rapoartele și socoțile prezentate de comitetul parohial, precum și bugetul pe a. 1927 și vor proceda îndată la alegerea consiliului parohial și a epitropilor parohiali, conform dispozițiilor de mai sus.

Cei ce nu sunt mulțumiți cu decisiunile adunării parohiale privitoare la alegerea consiliului și epitropilor, precum și la alte obiecte puse la ordinea zilei, în răstimp de 4 zile, pot înainta recurs, prin protopopiat, la Consiliul eparhial.

7. Despre alegere și toate chestiunile desbătute se va lua protocol exact, care se va înainta, în copie autentică, prin protopopiat, Consiliului eparhial.

8. Acest ordin privește numai parohiile noastre din Regatul României și se aduce la cunoștința Prea On. Oficii protopresbiterale și On. Oficii parohiale spre strictă conformare și neamânată punere în lucrare, cu acel adaus, că în acele comune bisericesti, în care lipsește preotul, sau preotul nu va putea pe deplin satisface acestul ordin, sau până la 31 Ianuarie 1927 Prea On. Oficii protopresbiterale nu vor fi primit protocoalele despre alegerea consiliului parohial și a epitropilor parohiali, să se ia dispozițiuni, ca adunările eparhiale să se conducă eventual prin emiși protopopești.

9. Prea On. Oficii protopopești vor înainta Consiliului eparhial, inomis până la 15 Martie 1927, toate protocoalele adunărilor parohiale dela comunele bisericesti tractuale.

În fine, se mai dispune, ca adunările eparhiale să se țină în cea mai mare liniște și pace; membrii adunărilor eparhiale să evita tot ce ar putea da anză la neînțelegeri.

Caransebeș, din ședința consistorială plenară ținută în 12 Noemvrie 1926.

Filaret Musta mp.

Arhiereu, Vicariu episcopesc.

Nr. 4715 E/1926.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

DE ANUL-NOU.

Cătră Prea On. Oficii protopresbiterale și On. Oficii parohiale din eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

„Și pe pământ pace....“
(Luca 2, 14).

Se atrage atențiunea Prea On. Oficii protopresbiterale și On. Oficii parohiale asupra dispozițiilor concludului congresual din anul 1879 cu privire la înființarea unui fond mitropolitan, conform cărui conclud în tot anul la sărbătoarea „Arătarea Domnului“ are să se poarte un tas separat în toate bisericile din mitropolie în folosul acelu fond.

Sumele adunate sunt a se trimite Oficiilor protopresbiterale pe lângă raport, îndată după Sărbătoarea Botezului Domnului, iar de acolo se vor înainta Consiliului eparhial (Consistorului) cel mult până la finea lunei Ianuarie 1927 în legătură cu câte un conspect general, de unde apoi se vor trimite banii Consistorului mitropolitan.

Caransebeș, la 28 Decemvrie 1926.

Filaret Musta

Arhiereu, Vicariu episcopesc.

A trecut încă un an!

Am intrat în altul nou, necunoscut.

Sufletul nostru surmenat de toiu greutăților cauzate de fermentii prefacerii sociale, ce se resimte în noua noastră stare de cetățeni alcătitori de stat național și independent, acum la începutul unui an nou, stând în fața necunoscutului, își pune întrebarea nu numai, că ce va fi, ci și că ce trebuie să facem în decursul acestui an, ca cu un paș mai mult să ne apropiem de realizarea idealului impus de datorința de Român și om.

Nu e lucru neînsemnat; e ceva ce cu drept ne produce neliniște, căci dela desfășurarea evenimentelor viitoare atărnă viitorul cu fericirea sau dezastrul prăbușirii noastre și așa nu putem fi nepăsători la aceea, că ce va fi și ce vom avea să facem.

Ingrijorarea față de viitorul necunoscut ne impune datorința, că noi înșine să ne dirijăm foarte acțiunile vieții, necesare întăririi, propășirii

și consolidării, pe calea cea adevărată, pe calea sigur conducătoare spre idealul nostru. Și la aceasta se cere, ca noi înși-ne să avem o bază sufletească solidă și neșovăitoare.

În sufletele noastre și acum simțim ecoul dumnezeieștii cântări: „... și pe pământ pace între oameni și bună voire“, ce s'a cântat la vestirea nașterii Domnului nostru Isus Christos de îngeri și ce s'a repetat de înălțătorul nostru serviciu divin la marele praznic trecut. Și nu mai puțin putem să rămănem indiferenți de cuvintele Domnului: „pace las voauă, pacea mea dau voauă“. (Ioan 14, 27). Această pace vestită nouă prin îngeri și asupra căreia atât de mult s'a insistat de însuși Domnul nostru Isus Christos este singura și adevărata temelie a fericirii adevărate.

De aproape două mii de ani încontinuu s'a propagat și se propagă pacea, dar vai! oameni puțini au înțeles-o, și mai puțini au apreciat-o. Neînțelegând acest dar atât de necesar, n'au conlucrat din deajuns la lățirea împărăției lui Dumnezeu pe pământ, ba de foarte multe ori, în loc de a-și îndeplini menirea, adică de a conlucra la fericire, au pornit mai rău ca fiarele sălbatice indivizi la sugrumarea indivizilor și popoare la nimicirea popoarelor. Și aceasta din motivul, că în cele mai multe cazuri n'au putut deosebi pacea adevărată de pacea falsă. N'au putut deosebi pacea bazată pe sinceritatea izvorâtă din cea mai curată iubire creștină, de pacea numai aparentă, înșelătoare, bazată pe ipocrizie, fățarnicie și minciună. N'au voit să înțeleagă și să recunoască, că una și adevărata pace este numai cea dată de Domnul și Dumnezeuul nostru Isus Christos.

Ca orice bun superior, ce condiționează înțărirea și propășirea noastră, așa și pacea necesitează o deosebită îngrijire și cultivare. Îngrijirea și cultivarea în scopul acesta trebuie să înceapă cu facultățile sufletești, căci pe țaria acestora se reazăimă adevărata pace, lucru așa de mult de dorit și așa de greu de realizat. În această muncă în rândul prim omul are datoria să poarte război cu propriul său suflet și purificându-și-l să nimicească într'însul toată ambiția deșartă, vanitatea, nerăbdarea, susceptibilitatea, neîncrederea, lipsa stăpânirii de sine, infumurarea, ipocrizia și multe altele ce izbuc-

nesc din egoismul, asprimea și pretenția neșocotită chiar și a firelor celor mai blajine. Mergând pe calea aceasta, aranjându-și interiorul său însuși, își face o pregătire serioasă nu numai de a se bucura de fericirea hărăzită unui suflet liniștit, ci contribuie și la adevărata educație socială a semenilor săi. Thomas à Kempis zice: „Tene te primo în pace, et tunc poteris alios pacificare“. (Păstrează mai întâi tu pacea și atunci vei putea fi făcător de pace.) În înțelesul acestor principii nizuind vom putea conlucra la nimicirea discordiei, antipodul păcii și vom fi în stare să apreciem înțelesul păcii vestite de îngerii păstorilor din Betleem și asupra căreia atât de mult a insistat Domnul nostru Isus Christos.

Ajungând să fim conști de însemnătatea păcii adevărate, ni-se impune obligamentul, pe lângă susținerea păcii noastre interne, să luptăm, ca aceasta să domineze și în viața socială. Lupta aceasta, ca o manifestare a ordonării noastre interne se reclamă de efortările ce trebuie să se depună la realizarea idealurilor mari. Și aceasta nu cunoaște odihnă, întrerupere, compromis și șovăire.

Un vechiu dicton al strămoșilor ne arată: „si vis pacem, para bellum“ (de voiești pace, pregătește de război), iar Domnul nostru Isus Christos, când trimite pe sf. Săi apostoli la lățirea sublimelor Sale învățături, sigure conducătoare spre idealurile adevărate, le zice: „Să nu socotiți, că am venit să pun pace, ci sabie“²⁾. „Nu, zic voauă, ci împărțire“³⁾. Practica vieții de toate zilele ne dovedește, că pentru realizarea păcii e absolut necesară lupta contra tuturor provocărilor de discordie, neliniște și perturbări. Deci ni se impune datoria, ca asemenea exemplului dat de sfinții Apostoli, să ne încordăm puterile pentru lupta necesară conservării și întăriiții bunurilor supreme moștenite. Să ne întărim în vederea acestui scop fără întrerupere. Fîind apoi oțeliți, nu după principiile lumii acesteia, ci conform dumnezeieștii lumini, adusă pe pământ de Domnul nostru Isus Christos, să căutăm să cunoscem problemele vieții în adevărata lor lumină. Și

2) Dr. Förster: Hristos și viața omenească.

3) Mat. 10, 34.

4) Luca 12, 52.

apoi cunoscându-le și fiind în clar și cu amănuntele lor, vom putea bine distinge „curăția de neurăție, adâncimea de superficialitate, noblețea de bădărănie, adevărul de minciună, conștiința de instinct, materia de spirit; nici o umbră și nici o îndoială nu mai e cu puțință și nici un compromis cu răul“⁵⁾. De aici rezultă lupta pentru pacea adevărată, căci Domnul nostru Isus Christos este dușmanul oricărei nebulozități, al oricărei unificări înșălătoare. Domnul nostru Isus Christos a știut însă bine, că învățăturile Sale sunt baza aceea, pe care se pot înțelege și cele mai izbitoare contraste fără să se fărimeze societatea omenească: „Pază las voauă, pacea mea dau voauă; nu pre cum lumea dă, eu dau voauă“⁶⁾ ne spune tocmai Acela, care a știut că ce împarechieri se vor deslănțui în lume în urma contrastului dintre lumea de sus și lumea de jos, din cauza deosebirii vedărilor oamenilor însetați de înalte idealuri și din cauza tendințelor josnice și ale acelor, cari nu-și iau oboseala să cunoască lucrurile vieții în reala lor lumină. La baza principiilor păcii Sale are însă cea mai ideală iubire.

Concluzia pentru ținuta noastră în această vreme de mari prefaceri socială e: întărirea puterilor noastre spirituale pe baza principiilor creștine, muncă și luptă pentru apărarea patriei și bisericii strămoșești. În modul acesta e sigur, că vom solidifica temelia păcii date noauă de Domnul nostru Iisus Cristos pe de o parte, iar mai departe, bazați pe adevăratul spirit al acesteia, vom răspinge atacurile tuturor dușmanilor, fie că se numesc aceștia iredentiști, bolșevici sau falși umanitariști, fie că în mod văzut sau nevăzut subminează temelia statului nostru. Vom lupta și vom aduce la rezon pe aceia, cari fie ca atei, eretici, sectari, liberi cugetători, sau francmasoni țintesc la nimicirea sufletului nostru, ca cu atât mai ușor să le putem cădea pradă ca națiune. Să luptăm tocmai în vedere păcii, căci lupta e viață și dovadă că știm să ne afirmăm.

Dorind și voind să ne întocmim în modul acesta activitatea, putem privi cu liniște spre evenimentele ce se vor desfășura în acest an

nou și chiar în cel mai depărtat viitor, căci muncind și luptând pentru asigurarea păcii adevărate vom avea nu numai garanța prosperării bunurilor înalte ideale, ci ca adevărați făcători de pace, vom merita să fim într'adevăr și fiii lui Dumnezeu.

Pr. D. S.

Din pastoralele arhieresti de Crăciun.

Pe cât ne permite spațiul reținem din pastoralele date de arhieriei noastre, la sfintele sărbători din 1926 ale Nașterii Domnului nostru Isus Christos, următoarele părți:

I.

De câțva vreme port în sufletul meu un gând, pe care l-am tot tănuit, dar socot că acum a sosit clipa ca să Vi-l destăinuesc și Vouă, cum părintele cel iubitor își descopere gândurile și planurile sale iubiților săi fii. De când m'a învrednicit Dumnezeu să văd locurile sfinte din Ierusalim și din celelalte părți ale țării sfinte, pe unde a trăit și a propovedit Mântuitorul cuvântul evangheliei — după cum V'am spus în cuvântul meu de învățătură pe care Vi l-am trimis la sărbătoarea Nașterii Domnului din anul trecut — de atunci m'am tot frământat în cugetul meu să găsesc și în părțile ardeleni ale țării noastre un loc sfințit prin rugăciune, un lăcaș de cucernicie și de înclănare a sufletelor către Dumnezeu. În rugăciunile mele Dumnezeu mi-a luminat cugetul și m'a povățuit către planul măreț de a zidi, dimpreună cu tot poporul meu credincios pe care-l păstoresc, o sfântă mănăstire din care să nu se mai curme ruga sfântă și cântarea evlavioasă, la care să alerge creștinii noștri în năcazurile lor și din care să se răspândească lumina lui Christos peste întreg poporul nostru românesc.

Frații noștri din celelalte părți ale țării, cei din vechiul Regat, cei din Basarabia și din Bucovina au multe mănăstiri vechi și frumoase, ridicate de către cucernicii Voevozi de pe vremuri, în amintirea biruinței lor asupra vrăjmașilor; asemenea și vlădicii evlavioși și boeri bogăți în frica lui Dumnezeu, ca și'n averi, și-au veșnicit numele lor ca ctitori de mănăstiri în cartea neamului și în împărăția cerurilor.

Numai noi românii dreptcredincioși din părțile Ardealului, în deosebi noi cei din arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu nu avem astăzi nici o mănăstire. Dar n'a fost așa în veacurile trecute. Atunci deși poporul nostru gemea în iobăgie și sub greă asuprire, totuși din evlavia jertfelnică a strămoșilor noștri au răsărit zeci de mănăstiri în toate părțile și cari mai ales la poalele ardeleni ale Carpaților încingeau pământul românesc — robii atunci străinului — ca într'un brâu de cucernicie. Amin-tesc între ele mănăstirea Prislopului din țara Hațegului,

5) Dr. Förster: Hristos și viața omenească.

6) Ioan 14, 27.

care a fost zidită de un sfânt călugăr Nicodim pe vremea lui Alexandru cel Bun, domn al Țării românești: apoi Mănăstirea ridicată de principele Constantin Brâncoveanu la Sâmbăta-de-sus, în țara Făgărașului, unde se găseau mai bine de 20 de mănăstiri, apoi la Geoagiul-de-sus și Rimeț și în alte multe părți. În aceste mănăstiri licăria lumina cărții sfinte în limba românească și călugări cucernici o treceau peste nedreptele granițe, dela frați la frați.

Dar au urmat vremi de cumplită vrăjmașie și prigonire a credinței și a bisericii noastre drept măritoare. Impătatul din Viena și cu toți papistașii lui s'au năpusit asupra poporului nostru românesc din Ardeal, vrând cu sila să-l facă să se lapede de credința cea drept măritoare a Răsăritului și de biserica strămoșilor săi și să se deie de legea Papei dela Roma, adecă să se facă uniați. Dar fiindcă mănăstirile îndeosebi erau fortărețe de apărare a legii strămoșești și de împotrivire față de unirea cu credincioșii papei, s'a dat poruncă ca toate mănăstirile noastre să fie șterse de pe fața pământului. Astfel au fost arse mănăstirile de lemn, iar cele de piatră au fost dărâmate cu tunurile, cum a făcut generalul Buccov prin părțile Făgărașului. Toți acei vrăjmași ai neamului nostru în întunecarea minții lor socoteau că pot strica cu tunurile credința în Dumnezeu a strămoșilor noștri. Dar credința a rămas, mai tare decât zidurile dărâmate și decât tunurile, în sufletele creștinilor noștri, așteptând zile mai bune.

Și iată, acele zile au sosit. Dumnezeu ne-a ajutat să trecem peste năcazurile cari au cernit zilele strămoșilor noștri și ne-a adunat pe toți „cei de-un sânge și de-o lege“ sub sceptrul puternic al iubitului și gloriosului nostru Rege Ferdinand I. „Toiagul lui Aron a odrăslit!“.

Biruința neamului ne cheamă la datorie. Datori suntem să ne prosternem înaintea preamăloștivilui Dumnezeu și din adâncul inimilor noastre să-i mulțumim pentru nemărginita Sa iubire cu care de-alungul veacurilor ne-a ocrotit; datori suntem să cinstim, prin fapte amintirea înaintașilor noștri, cari nu s'au lăudat decât în Domnul.

Insuflețit de aceste simțeminte gânditu-ne-am să ridicăm din ruine deocamdată unul din vechile noastre altare, și înfrumusețându-l cu nouă podoabe, să-l facem razim credinții și sufletelor noastre. Și ales-am pentru această ridicare din nou Sfânta Mănăstire a lui „Brâncoveanu Constantin, boier vechiu și domn creștin“, așezată deasupra satului Sâmbăta de sus, în mijlocul codrului verde de brad „pe un picior de plaiu“, pe o adevărată gură de raiu-

În vara trecută, cu cheltuială de câteva sute de mii am desgropat vechea biserică din ruină, și am purces la clădirea din nou a părților dărâmate și încă înainte de a da ploile și zăpada am așezat-o sub acoperiș. În primăvara viitoare urmează să facem celelalte lucrări pentru a o isprăvi și a clădi din nou împrejurul ei chiliile pentru călugări și pentru așezămintele pe cari voim să le adăpostim în cuprinsul sfintei mănăstiri.

Vreau să știți și Voi, iubii mei fii: sufletești că dorința mea este să așez în sfânta mănăstire de acolo o tiparniță care să scoată la lumină cărți de zidire sufletească pentru poporul credincios; tot acolo voi adăposti bătrâni preoți cari vor voi să-și petreacă zilele din urmă ale pământeștii lor vieți, în rugăciune și reculegere; și în sfârșit voi face o școală de călugări cucernici cari să ducă prin râvna și propoveduirea lor cuvântul mântuirii în mijlocul poporului nostru (misionari).

Pentru ducerea la îndeplinire a acestui mare și frumos plan al zidirii și întocmirii Sfintei Mănăstiri dela Sâmbăta de sus, precum și a așezămintelor legate de ea, avem nevoie de sume mari de bani, care se urcă la câteva milioane.

Dorind ca acest sfânt lăcaș de închinare creștinească să se ridice din jertfa curată a fiecărui român din cuprinsul țării noastre binecuvântate de Dumnezeu, facem apel la credincioșii sfintei noastre biserici și-i rugăm să contribuie — după îndemnul apostolului Pavel: — „Fiecarele precum se îndură cu inima, nu dintru părere de rău, sau de silă, că pe dătătorul de bună voie îl iubește Dumnezeu“ (II Cor. 9, 7).

Inceputul îl facem Noi și dăm din partea Noastră suma de 100.000 (una sută mii) Lei pentru sfânta mănăstire.

Din pastorala I. P. S. Sale Arhiepiscopului și Mitropolitului Nicolae al Ardealului.

II.

„Ieslea din Betleem strigă lumii de azi: aduceți-vă aminte de săraci! Dacă însă împrejurările Nașterii Domnului nu ajung pentru unii, le aducem aminte de leproșii pe care Mântuitorul i-a vindecat, de orbi pe cari i-a făcut să vadă și de șchiopi și slăbănogii pe cari i-a făcut se umble. Aduceți-vă aminte de cuvintele: „Fiți milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv“ (Luca 6, 36). Indreptați-vă mintea spre grija ce a avut-o Domnul de săraci când a zis către boierul bogat să-și vândă averile și să le împartă săracilor (Luca 18, 22). Gândiți-vă că numește frați mai mici ai săi pe cei nămânzi, setoși, străini, pe cei ce umblă în zdrențe și pe cei închiși în temniță! (Mariei 25, 33 și urm.).

Prin nimic nu vom putea urma mai mult pe Domnul, decât prin jertfa ce o vom face pentru săraci și cei asupriți. În schimb prin nimic nu vom produce amărăciuni mai mari, decât prin adunări de avuții peste avuții, uitând că și alții au drept la viață. Și vai! Ieslea sărăcăcioasă a Mântuitorului încă nu a desmetecit pe mulți că întrebuintarea nepotrivită a avuției produce numai vaiete și plângere. Omenirea are o mulțime de călăuzitori buni, mulți învățați, multe capete luminate și o sumedenie de legi, dar dreptatea nu este încă desăvârșită pe pământ, iar numărul celor săraci asupriți este atât de mare!...

Azi, când omul se îndumnezește pe sine, când mai mult grija gliei îl muncește, trebuie prin urmare cât mai des să-i aducem aminte de bunurile vecinice, ale

sufletului. Mai ales celor ce abuzează cu proprietatea și cu dreptul personal și cu drepturile altora, trebuie să le aducem aminte de răspunderea ce o au, de urmări în fața lui Dumnezeu și a oamenilor. Să ingenuncheze cu toții în fața ieslei din Betleem și să se înfricoșeze de cuvintele: „Și ce mă chemați Doamne, Doamne, și nu faceți cele ce vă zic“?

Tuturor bogaților li-a zis Mântuitorul să facă milostenie.

Astfel și eu, smeritul slujitor a lui Christos, îndemn pe cei cu dare de mână să aibe mai multă înțelegere și iubire pentru cei săraci. Să ne dăm dar seamă că sântem numai iconomi, numai chivernisitori ai bunurilor. Astfel trebuie să arătăm cinste în chivernisire, cale cinstită în sporirea averii. Să avem milă și inimă față de cei ce sânt pe bani în serviciul nostru, fie în birou, fie în fabrici, în industrie sau comerț, fie la lucrul câmpului. Să ajutăm pe cei nevoiași și lipsiți, pe cei ce în adevăr au nevoie de ajutorul nostru...

(Din *pastorala P. S. Sale Episcopului Grigorie al Aradului*).

III.

Nu este pe pământ o lege mai curată, mai sfântă, care să ne dea puțința de a fi desăvârșiți, ca legea iubirii, legea Mântuitorului, El prin învățăturile Lui, prin așezarea sfintelor taine, prin minunile care le-a făcut cu puterea Lui dumnezească, ni-a deschis porțile raiului, a deschis lumina ochilor sufletului nostru, a împrăștiat întunerecul, răspândind frumusețea, bunătatea, mila, îndurarea cătră deaproapele și pacea între toți oamenii din lume. El n'a făcut deosebire între bogat și sărac. El s'a pogorât și în casa vameșului Zachei, El a înviat din morți și pe fiica lui Iair, și pe Lazăr și ne-a chemat la o viață neprihănită, El și nașterea Sa o a potrivit în lăcașul modestiei și al umilinței.

Toți cei-ce îl ascultă, toți cei-ce îl urmează, sânt fiii lui Dumnezeu, fiii luminei, și ori unde s'arată — sânt ca roua dimineții, care dă putere și sănătate plantelor și vietăților. Și cu toate acestea, cât de mare este numărul celor ce se depărtează de Christos! Câți sânt cari află plăcere în a desconsidera întreagă așezarea Mântuitorului. Aceștia sânt așa zisele iscoade ale zilelor noastre, sânt vinovații, cari otrăvesc sufletele și le îndreaptă spre lăcașurile peirei și ale Satanei.

Puterea banului și dorul de a cârmui peste alții, s'a instăpânit prea mult asupra unor popoare, care n'au mai ținut seamă de nici o lege a lui Christos.

Țăranii noștri, o spunem cu mândrie, s'au lipsit mai puțin de duhul răutății, între ei găsiți depozitarii celor mai sfinte și curate simțeminte religioase pe care le-au supt deodată cu laptele dela pieptul mamei. Răutatea nu-i copleșește, răzburarea nu-i ispitește, avutul altuia nu-i ademenește, — și dacă totuși sânt și între ei puțini răi, ori nesocotiți și nepricepuți, aceștia îi găsim în rândurile celor ce n'au avut parte de un tată drept și sever, ori n'a avut parte de un preot apostol, ori de

un învățător, care să le fi dat merindea sufletească, o parte din sufletul lor.

Durere, altcum se prezintă clasa cărturarilor, a oamenilor crescuți în atmosfera cea stricată a ispitelor, a vitrinilor și a cafenelelor. Mulți din ei nu vreau să se adâncească în tainele științei, învață numai atâta carte ca să poată lua o slujbă cu lucru puțin și cu plată mare

Tot mai puțini sânt apostolii și tot mai mulți negustori în slujbele statului, județului și ale satelor. Aceștia molipsesc și pe unii dintre slujitorii bisericii și-i fac să se imbulzească și ei spre lucrurile străine de legea Domnului, păcătuiind în contra Fiului lui Dumnezeu și contra jurământului pus în fața altarului.

Sfintele sărbători încă nu sânt pentru unii orașeni zile de recreare sufletească, de revenire la sentimente mai bune și de curățenie. Mulți caută îndestulirea plăcerilor afară de casa și de cuvântul lui Dumnezeu.

Nașterea Mântuitorului nu o prăznuesc prin faptele milei trupești și duhovnicești. Tinerimea nu e povățuită spre cele bune, pentru faptele urâte nu au cuvânt de muștrare, pentru faptele bune nu găsesc cuvinte de mbrăbătare. Așa vedem că o parte din tinerime, timpul de studiu nu-l folosește ca să adune comori sufletești nici să caute pe Isus și să afle, că El este adevărul și viața, și numai cine a știut a afla taina întrupării Lui, taina vieții, morții și a învierii Lui, a aflat adevărul vieții. Puțini păstrează datinile din casa părinților și uită că au obârșia la sate și ar trebui să descalece, să împrăștie lumină și duh drept. Cuvântul Psalmistului: „inimă curată zidește întru mine Dumnezeule“ nu le este povățuitorul și îngerul păzitor și de aci atâta mizerie, atâta suferință pe pământ...

(Din *pastorala P. S. Sale Episcopului Nicolae al Clujului*).

IV.

În familia sfântă Tatăl cel din ceruri a dat creștinilor o icoană luminoasă, cum e vrerea Lui să fie în toate timpurile familia creștină, o pildă, pe care părinții și copiii s'o urmeze, pentru ca cerul vieții lor să fie pururea scaldat în lumină. Priviți pe Iosif, cum poartă de grijă mamei și copilului muncind din greu, ziua și noaptea, la masa lui de teslar, ca ai săi să nu cunoască lipsa. La sărbători ia pe mamă și copil și-i duce la biserica mare din Ierusalim, pentru că familia nu se hrănește numai cu pâne, ci mai vartos cu cuvântul Domnului. Și Maria ține aproape lângă sine pe fiul ei Isus, îl îngrijește și-l ferește de tot răul. Ea e acolo, unde e copilul ei și ia parte la bucuria ca și la durerea Lui: la nunta din Cana Galileei, ca și sub crucea de pe Golgotă. Ea trăește în El și numai pentru el. Iar El, copilul, e bun și ascultător până la moarte. În clipa în care și-a dat sufletul pe cruce, n'a uitat nici în durerile cumplite ale morții de mama Sa, ci o încredințează prietenului și învățacelui Său Ioan, ca să-i poarte de grija bătrânețelor.

Ca familia sfântă vrea Dumnezeu să fie familiile omenești, pe care El le-a întemeiat în lume. A Lui vrere a fost, să nu fie omul singur pe pământ și de aceea i-a făcut lui ajutor după dânsul. Dumnezeu a pus legătura dragostei între bărbat și femeie, ca să fie ei un trup și un suflet și i-a binecuvântat să sporească și să se 'nmulțească.

Dumnezeu în nemărginita Lui iubire de oameni a binecuvântat viața familială cu bucurii și fericiri, pe care înzadar le-ar căuta omul în afară de ea. Pentru ca familia să poată da omului acele bucurii hărăzite ei de Dumnezeu, părinții și copiii — toți deopotrivă — trebuie să-și cunoască și să-și îndeplinească rostul și datoria în sânul familiei.

Copiii născuți și crescuți în duhul fricii de Dumnezeu de cătră mame bune și credincioase știu „să-și cinstească părinții“, „ascultă învățătura tatei și nu lapădă legile mamei“ (Pilde 1, 8); ei știu „că aceasta este cu dreptate, ca să asculte de părinți întru Domnul“ (Efesenii 6, 1), pentru că pe ei i-au învățat mamele să cunoască că „începutul înțelepciunii este frica de Dumnezeu“ (Pilde 1, 7).

Familia e temelia societății omenești. În sânul familiei se zămislește neamul. Sănătatea morală o dă societății și neamului familia. Vatra familiei creștine e un altar, pe care trebuie să se aducă pururea jertfa neprihănită, a credinții, a dragostei și a păcii. În aceasta stă plăcerea curată și fericirea vieții familiare și prin ea fericirea omeneirii...

(Din pastovala P. S. Sale Episcopului Roman al Orășii).

ȘTIRI

Tuturor colaboratorilor, prietenilor și cetitorilor noștri le dorim: An nou fericit!

Dar majestatic. Din partea Casei Maiestății Sale Regelui s'a pus la dispoziția Prea Sfinției Sale D-lui Episcop diecezan Dr. Iosif Traian Badescu suma de 3000 Lei spre a fi distribuită de sfințele sărbători ale Crăciunului la populațiunea lipsită din eparhia noastră ca dar maiestatic, pentru care dar Prea Sfinția Sa a exprimat adânc simțita sa mulțumită.

Inalt oaspe în Caransebeș. I. P. S. Sa Patriarhul Miron, cercetându-și rudele, în ziua de 27 Decembrie a. c. a sosit la Caransebeș și timp de 4 zile a fost oaspele orașului nostru.

Toți cetățenii orașului, fără deosebire de naționalitate și religione, au ținut și de astădată, să-și manifesteze dragostea și alipirea lor față de înaltul ierarh, care ca fost episcop al Caransebeșului — atât de adânc s'a furișat în inimile lor. În seara zilei de 28 Decembrie corul

Reuniunii rom. de muzică și cântări, corul Philharmonice și cel al lucrătorilor dela Balta-Sărata au aranjat o frumoasă serenadă în onoarea I. P. S. Sale. Cu acest prilej dl. Ilie Orzescu, președintele Com. de avere, a rostit o cuvântare plină de avânt, talmăcind omagiile cetățenilor Caransebeșului.

În ziua de 29 Decembrie, la ora 6 p. m., P. S. Sa Episcopul diecezan Iosif, a servit în onoarea I. P. S. Sale, un ceaiu la care au fost mai mulți invitați.

Joi, în 30 Decembrie înaltul ierarh a părăsit orașul nostru, reîntorcându-se la București.

Deputați mireni la Congresul mitropolitan au fost aleși în eparhia noastră:

1. În cercul I Caransebeș: Ilie Orzescu, președ. Comunității de avere din Caransebeș.

2. În cercul II Logoj: Dr George Dobrin, fost prefect și avocat în Logoj.

3. În cercul III Gâtaia: Dr Vasile Loichița, profesor universitar în Cernăuți.

4. În cercul V Oravița: Dr Ioan Țaicu, prefectul jud. Caraș.

5. În cercul VI Bocșa-montană: Dr Cornel Bojincă, deputat de Caraș.

6. În cercul VII Mehadia: Dr Valeriu Branșce, fost șef de Resort.

7. În cercul X Vârșet: Gavrița Mihailov, colonel în pens. în Vârșet.

Din celelalte cercuri încă nu cunoaștem rezultatul scrutinilor.

Camera de Comerț și de Industrie din Logoj. Prin decret regal s'a dispus că Circumscripția teritorială a Camerei de comerț și de industrie din Logoj va cuprinde județele Severin și Caraș.

CONCURSE.

Pentru îndeplinirea postului de preot în parohia de clasa II-a din comuna Valeaboului, protopresbiteratul Caransebeșului se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în organul eparhiei „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială în complex de 84 jug. cadastrale, din cari 4 jug. pădure.

2. Două intravilane de câte un jugher.

3. Casă parohială cu 3 camere și bucatărie.

4. Birul parohial în bani gata 200 Lei dela parohieni, încasați prin epitropia parohială.

5. Stola uzitată.

6. Alte venituri accidentale.

Dările comunale și de stat după sesiunea parohială le va suporta alesul preot.

Reflectanții sunt poșțiți a se prezenta cu știres protopresbiteratului tractual în vre-o Duminică sau sărbătoare în sf. biserică spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, dar la nici un caz în ziua alegerii.

Pe baza ordinațiunii Ven. Consistor diecezan, din 28 Aprilie 1926 No. 1495 B ex. 1926, se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh în parohia vacantă de clasa III. din comuna Verendin, protopresbiteratul Mehadiei, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială constătătoare din 32 jug. dările le va solvi preotul ales.
2. Salar anual 200 Lei, ajut. de scumpete și 1800 Lei dela cult.
3. Casă parohială cu dependențele necesare și grădina în natură.
4. Taxele uzitate.

Doritorii de a ocupa acest post să-și înainteze petițiile Prea On. Oficiu protopresbiteral din Mehadia, având a se prezenta în sfânta biserică în vre-o Duminică s'au sărbătoare spre a-și arăta desteritatea în cântări și oratorie, dar nici de cum în ziua de alegere.

Verendin, din ședința comitetului parohial ținută la 31 Octomvrie 1926.

Martin Velescu 3—3 **Ioșim Munteanu**
not. com. par. preș. com. par.
In conțelegere cu mine: *Ioan Pepa* protopresbiter.

Pe baza ordinațiunii Venerabilului Consistor diecezan Nr. 4138 B. ex 1925, se escrie din nou concurs

pentru ocuparea postului de paroh în parohia vacantă de cl. II Giurgiova, protopresbiteratul Oraviței, cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente

1. Două sesiuni parohiale, în complex de 56 jug. (cum să află astăzi).
2. Două plăți intravilane de câte 400 □ □.
3. Birul parohial în sumă de 200 (două sute) Lei.
4. Stela uzitată.
5. Locuință liberă în casa bisericii (trei camere bucătărie, grajd, cămară și șopron.

Dările după pământul folosit cad în sarcina alesului preot.

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită rugățile instruate conform Regulamentului pentru parohii, Pre Onoratului Oficiu protopresbiteral ort. rom. în Oravița-montană (județul Caraș) și sunt poștiți a se prezenta în sf. biserică, în vre-o Duminică ori sărbătoare, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, dar nici de cum în ziua alegerii.

Giurgiova, din ședința comitetului parohial ținută la 17 Octomvrie 1926.

Nicolae Radici m. p. 2—3 **Ion Crăgula** m. p.
preș. com. par. not. com. par.

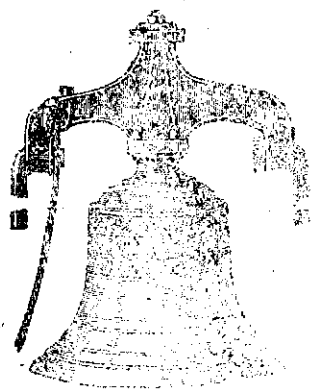
In conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

AVIZ!

Avem onoare a aduce la cunoștiința On. Public, că am deschis în Caransebeș, strada Lugoșului Nr. 23, sub firma
INSTALAȚIILE FERRO-METALURGICE „VULCAN“

„C. ZISDA & COMP“.

○ turnătorie pentru aramă și metal special ca fosforbronz, mangaubronz, electrobronz special, aramă roșie, lagăr pentru osii (*Walzenlager*) de prima calitate, șuruburi (*Druckmutter*), roți spirale (*Schneckenräder*), teascuri pentru ceară (*Wackspresen*), cutii (*Büchsen*) și altele.

Apoi o turnătorie de **fer și de clopote** pentru biserici și particulari, de orice mărime și din orice metal, pentru sunetul armonie al cărora luăm deplină garanță.

Primim spre executare orice lucrări de turnătorie în baza unui desemn, ori model. Lucrările se efectuează în termen de 48 ore, solid, pe lângă garanța cea mai mare și
cu prețuri foarte estine.